

med Fængsel paa Vand og Brød, og det er en 2000 Personer om Aaret, eller Halvdelen af dem, der dømmes for Overtrædelse af Straffeloven. § 10 omfatter kun de Personer, der dømmes for Berigelsesforbrydelser, for hvilke den laveste i Loven fastsætte Straf er Strafarbejde i 8 Maa-
neder eller 1 Aar. Straffen kan da under formildende Omstændigheder nedsættes til Fængsel paa sædvanlig Fangekost i henholdsvis 4 og 6 Maaneder. Det er med velberaad Hu, man ikke har nævnt Fængsel paa Vand og Brød, thi det er ikke Meningen, at der skal kunne finde en Nedsættelse Sted fra Strafarbejde til Vand og Brød. Her er nemlig ofte Tale om Personer, som have haft Vand og Brøds Straf før. Vi give saa Anvisning paa Fængsel paa sædvanlig Fangekost for dem i Stedet for Strafarbejde, men det er en betydelig Formildelse, og den kommer til at virke maaske for et Par hundrede Personer, Personer, som dømmes 3die Gang for Tyveri eller 1ste Gang for groft Tyveri o. s. v. I det hele ligger bag ved dette Lovforslag en Tendens til samtidig med, at man skærper Straffen for Vold paa Person og for Sædelighedsforbrydelser, at indføre Formildelser for Berigelsesforbrydelser. Der er et Misforhold til Stede. Kriminalistforeningen udsendte for et Par Aar siden et Spørgeskema til Underdommerne om, hvilke Forandringer i Straffeloven der var ønskelige, og det blev da fremdraget fra flere Sider, at den laveste Straf for første Gang begaaet simpelt Tyveri, for første Gang begaaet groft Tyveri og for gentaget Tyveri var for haard. Det er ingenlunde Meningen, at naar vi komme til en endelig Revision af Straffeloven, skulle vi blive staaende ved noget, der ligger nær op af dette; men her gælder det om ved en kort Bestemmelse at omfatte et ikke ringe Omraade, og saa have vi troet, det var en ret betydningsfuld Formildelse af den laveste Straf, som her foreslaas.

Bestemmelsen i § 11 er ikke ny. Det er, hvad Folketinget vedtog den 21. Marts 1900, det samme gælder § 12. Herefter bliver den laveste Alder for Strafanvendelse hævet fra 10 Aar til 14 Aar, og legemlig Straf paa Personer under 18 Aar bliver udelukket. Det er to betydningsfulde Bestemmelser; men da de ere udførlig drøftede før i Folketinget, skal jeg ikke dvæle ved dem, men kun fremhæve, at § 11 afviger fra det tidligere ved Indskuddet af, at „selv uden Samtykke af Forældre eller Værge“ anvendes Forbed-

nings- eller Sikringsmidler mod saadanne Børn. Man vil sikkre, at det offentlige kan anvende Forbedrings- og Sikringsmidler mod disse Personer. Det næste er, at der i Anledning af i øvrigt straffbare Handlinger, foretagne af Børn under 14 Aar, kan foretages strafferetlig Undersøgelse, men uden Anvendelse af Varetægtsfængsel. Vi have anset det for nødvendigt, at man fik Lejlighed til at undersøge Forholdet, før man bestemte, hvad der skulde gøres med dem, men vi har forbudt Anvendelse af Varetægtsfængsel, og det er noget, der ikke er uden praktisk Betydning. At legemlig Straf ikke maa idømmes Personer under 18 Aar inden for de i denne Lov angivne Tilfælde, er i Indholdet ganske det samme, som Folketinget tidligere har vedtaget. Denne Bestemmelse vil ikke nu faa saa omfattende Betydning, som den vilde have faaet, hvis den var vedtagen for 4 Aar siden — det er jo 4 Aar siden, at Folketinget vedtog den — fordi Domstolene nu ere komne ind paa i langt højere Grad end tidligere for Personer under 14 Aar at lade Forbedrings- og Sikringsmidler træde i Stedet for Straf; derfor anvendes Risstraf meget sjældent nu i Sammenligning med tidligere. Men Bestemmelsen vil dog have meget væsentlig Betydning over for mange Personer mellem 15 og 18 Aar, og det er dog henved 200 Personer, paa hvilke der i det sidste Aar, for hvilket der haves statistiske Efterretninger, er anvendt legemlig Straf.

Det næste Kapitel omhandler betingede Straffedomme. Det er noget, som Folketinget jo har haft til Behandling for et Par Aar siden i et Lovforslag, som blev forelagt her af flere ærede Medlemmer, deriblandt det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen). Den Redaktion, som vi have givet her i § 14, strækker sig ikke saa vidt, som det den Gang blev foreslaaet i Folketinget, idet der ved vor Affattelse er taget Hensyn til de Realitetsbemærkninger, som den Gang fremkom mod Forslaget fra den højtærede Justitsministers Side. Betingede Straffedomme skulle herefter kunne anvendes, naar en Straffedom lyder paa Fængsel — ikke, hvor den lyder paa Bøder; dette sidste vil nemlig ikke have megen Betydning, thi hvor den lyder paa Bøder, vil det kun undtagelsesvis være Tilfældet, at der er Tale om egentlige Justitsforbrydelser, og hvor der ikke er Tale om egentlige Justitsforbrydelser, kan der anvendes Advarsel. Naar en Straffedom lyder paa Fængsel, kan det under formil-